

nerne være næsten ene om at bære. Hvad dem angaar, der flytter ind til de forskellige Kommuner og melder sig som husvilde, synes jeg heller ikke, det er rigtigt, at det er den tilfældige Kommune, de flytter ind i, der faar Pligt til at skaffe Bolig til dem. Det bør være en Samfundsopgave, som alle Kommuner har Pligt til at yde deres Bidrag til. Dette kan kun ske derved, at Staten i højere Grad støtter de uheldig stillede Kommuner, som har de mange indflyttede. Derfor tror jeg, at vi maa betydelig højere op med Tilskuddet. Jeg tror det er nødvendigt, at vi foretager nogle Ændringer i Lovforslaget, ellers tror jeg ikke, vi naar det, der sikkert har været den højterede Ministers Mening med dette Forslag; vi maa sikkert op til mindst 25 pCt., som Staten maa tage som sin Andel af disse Udgifter. Det samme gælder, hvor der er Tale om Støtte til Byggeforeninger, som opfører Beboelseshuse; her er der sket en Forandring til det bedre ved det foreliggende Lovforslag, idet Tilskuddet foreslaas forhøjet fra 10 til 15 pCt., men heller ikke det strækker til. Det er en Betingelse, at Kommunen yder et tilsvarende Tilskud, men ogsaa her tror jeg, at man maa op paa mindst de 25 pCt. Kommunen maa saa yde andre 25 pCt., saaledes at vi kommer op paa 50 pCt. Man kan maaske synes, at det er store Beløb til saadanne Foreninger, men det er i Statens og Kommunens Interesse, og det maa ogsaa være muligt at sikre, at Stat og Kommune faar Indseende med disse Huse, saaledes at deres Tilskud ikke gøres til Genstand for Spekulation, at ikke nogle enkelte senere hen kan gøre sig Fordel deraf. Man har allerede nu et vist Tilsyn, men man kunde skærpe dette Tilsyn saaledes, at man sikrede sig, at Pengene fik den rette Anvendelse og blev anvendt under behørig Kontrol. Materialepriserne er steget i saadan Grad, at det næsten er umuligt at iværksætte Byggearbejder. Private bygger ikke af den Grund synderlig mere; de overlader det offentlige at gøre det. Altsaa maa Stat og Kommune i Fællesskab søge at løse Opgaven.

Jeg vil i denne Forbindelse henlede Ministeriets og maaske den overordentlige Kommissions Opmærksomhed paa de høje Materialepriser. Det kunde dog maaske være Umagen værd at undersøge, om den Prisstigning, der har fundet Sted, ogsaa er rimelig. I Boligkommissionens Betænkning var der en udførlig Redegørelse for Stigningen fra ca. 1914 til 1917, og Stigningen er sikkert fortsat siden. Den Gang var

f. Eks. et saa vigtigt Materiale som Cement steget i Pris med 330 pCt.; det vilde derfor maaske være paa sin Plads, at det blev undersøgt, om en saadan Prisstigning ogsaa var nødvendig. Det er ikke saa lang Tid siden, der blev iværksat en grundig Undersøgelse angaaende Prisen paa Fodtøj, nu kunde Kommissionen maaske anstille en indgaaende Undersøgelse af, hvorvidt den Prisstigning, der har fundet Sted paa Cement, er dikteret af høje Priser paa Materialer til Cementfabrikationen, eller om den ikke snarere skulde være dikteret af Hensynet til at skaffe stort Udbytte til Aktionærerne. Det samme gælder adskillige andre Byggematerialer, f. Eks. Mursten; de er i 1917 steget med over 160 pCt. i Pris; hvor meget de er steget siden da, ved jeg ikke. Ganske vist er der sat Maksimalpris paa Mursten, men jeg tror, at den er ansat lidt for højt; Teglværksejerne har i hvert Fald neppe nogen Grund til at beklage sig over den Pris. Ogsaa Byggematerialier som Tømmer og Træ var steget i Pris med 120—150 pCt., maaske nu med langt større Procenter. Det kan ikke være rigtigt, at Kommune og Stat anstrenger sig til det yderste for at skaffe billige Boliger til de husvilde og skaffe Arbejde for derved at afværge Arbejdsløshed, og at saa en stor Del af de Pengebeløb, der skal bruges til Opnaaelse af dette Formaal, gaar i nogle nærsomme Spekulanter's Lommer, som benytter Lejligheden til hensynsløst at skrue Materialepriserne op. Det forekommer mig, at en betryggende Kontrol paa dette Omraade bør følge Side om Side med Bestræbelserne for at iværksætte det fornødne Byggearbejde.

Jeg vilde i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, om ikke det var muligt at benytte Statsskovene noget mere ved Fremskaffelse af Tømmer til Byggearbejde. Arbejdet i Statsskovene i de sidste Aar har navnlig taget Sigte paa at skaffe Brændsel foruden at gøre Skovene bedre ved Udflugst, og det trængtes der vist til mange Steder. Men ved Hugsten i Statsskovene har man ikke søgt at bidrage til at skaffe det fornødne Tømmer. Et Materiale, som i høj Grad har været savnet, nemlig Jernbanesveller, kunde sikkert være fremskaffet, hvis man i højere Grad havde udnyttet de danske Skove dertil; det havde saa været muligt at gennemføre flere Jernbaneanlæg, end Tilfældet har været. Jernbanen fra Brande til Funder f. Eks. har desværre ikke kunnet gennemføres, fordi man har manglet Jernbanesveller. Jeg er tilbøjelig til at tro, at